

Na letošní 29.ročník Mohelnického Dostavníku jsem díky pracovním povinnostem a malému bloudění dorazila až v pátek kolem jedenácté hodiny večerní. Na hlavní scéně se promítaly soutěžní amatérské filmy, ale já jsem si po uvítání se spoustou známých vychutnala koncert

LÍSTKU

na Duhové scéně. Po krátkém posezení s přáteli jsem vzala celá zmrzlá a unavená spacák útokem.

Náš stan stál asi 20 metrů za hlavní scénou, takže ranní budíček byl docela hlučný. Brzké začátky hraní jsou pro mě jako posluchače nepředstavitelně náročné. Naštěstí je absolvuji jen jednou za rok. Ještě rozespalá jsem přeslechla Míru Ošance, moderátora dopoledního bloku, kdo že to vlastně takhle po ránu vystupuje. Nevím, jestli to bylo mou ne úplnou vnímavostí, nebo nevhodným posluchačským stanovištěm, ale písničky mi zněly trochu falešně. Nebyl to naštěstí jev trvalý, ale stejně jsem se musela zasmát, když jsem konečně zaslechla název kapely, který zněl **KOPYTO**. Ze stanu jsem se vyhrabala do celkem teplého rána a cestu do umývárky si zpříjemnila pohledem na zaplněné hlediště. Ani se nedivím. Po úvodní písni

ALEŠANKY

šla hygiena na chvíli stranou a já shlédla celý jejich 40ti minutový blok naprosto pohodových songů plných pozitivní energie. Přesně to, co po ránu člověk ocení. Divím se, že jsem tuhle skvělou kapelu nezaregistrovala už dřív. Po nich jdoucí STRÁNÍKY s

MÍROU OŠANCEM

jsem už poslouchala z povzdálí s ranním čajem a párkem v ruce. Společně nacvičené hity od folkových legend Petera, Paula a Mary opatřené českými texty jsou opravdu výborným zpestřením jejich repertoáru. Během drátování

BOKOMARY

, kterou

už jsem také letošní léto několikrát slyšela jsem svižným tempem mířila na Mohelnické náměstí Míru, kde se jako každoročně konalo vystoupení nazvané Dostavník městu. Stihla jsem už jen poslední tóny skupiny

PUPKÁČI

, ale po nich přišla na řadu moje oblíbená

POUPATA

. Oproti loňsku bylo improvizované jeviště postaveno tak, aby nám divákům nesvítilo sluníčko do obličeje, což jsem i přes intenzivní pálení paprsků do zad uvítala, ale hlavně se zvětšila kapacita plochy, ze které

bylo možné dění u mikrofonů sledovat. A že diváků bylo opravdu na Mohelnické dlažbě hodně.

Není divu, že si

po vyslechnutí nových i starších písniček vytlesklali, vykřičeli, ale hlavně i mnoha nejen nealkoholickými nápoji podplatili zahrání tolik oblíbených (skupinou už méně) "Broučků".

Slyšela jsem je už mnohokrát, ale asi nikdy se mi díky naprosto dokonalé improvizaci neohrají. Na náměstí se končilo krátce před polednem. Nestihla jsem ani dopolední hraní na "Duhovce", kde vystupovali například Koňaboj a Bluegate, ani vyhlášení vítězů soutěží, ale doneslo se mi, že vítězem páteční soutěže skupin se stal

LÍSTEK

.

Do oficiálního zahájení Mohelnického Dostavníku zbývaly dvě hodiny, které jsem strávila mezi stánky s občerstvením, hudebninami, korálky a vůbec vším možným co se na podobných akcích vyskytuje. Nejvíc mě zaujala točená zmrzlina a stánky s medovinou. Na své si ale přišli i ochránci přírody (stánek Hnutí Brontosaurus + Ekostan) a hlavně ti, kterým nejsou lhostejné lidské osudy. Sdružení "Sklíčko" (nezisková organizace starající se o postižené děti a mládež z Mohelnice) také letos za jakýkoli finanční příspěvek prodávala dřevěné destičky s podpisy muzikantů.

Před druhou hodinou odpolední se celičké hlediště zaplnilo všemi, kteří nedočkavě očekávali příjezd dostavníku. Předvoj mu letos na koni dělala Jindřiška Petráková, takže nebylo těžké uhádnout, kdo že se za zvuku westernové melodie v dostavníku poveze. Byli to Honza Brož a bratři David a Tomáš Hofrichterové. Jinými slovy skupina

DEVÍTKA

, která celou odpolední galapřehlídku hostů zahajovala. A to přímo pohádkově, neboť představila své nové album Pohádka. Devítku vystřídal

VOJTA "KIDÁK" TOMÁŠKO

s

ŘÍŠOU MELICHAREM

. Pobavili nás svými sondami do hospodských lokálů, manželských ložnic a vietnamských tržnic. Říša přidal ještě sólo pro jeden prst a na

scénu přišel plzeňský COP, který se chystá vydat v říjnu nové CD, takže jsme mohli slyšet mimo těch starších

i nové Copácké kousky. Krom nich kluci zavzpomínali jak kdysi v Mohelnici převrhli v budce TOI-TOI svého houslistu Jardu, což je dodnes nejen pro něho intenzivní zážitek. Společně jsme si potom zazpívali pohodovku "Jít cestou s náladou". Nálada byla opravdu výborná.

Koncert zpestřila tradiční volba dostavnické Miss. Z letošních 5ti finalistek, které se krátce představily a zazpívaly jednu písničku vyhrála sympatická Radka ze Zlína. Z rukou Josefa "Mloka" Grima a loňské vítězky převzala kytici, kloubouk, sbírku motýlů, krabici olomouckých tvarůžků a pozvání na zmrzlinový pohár do Mohelnické cukrárny.

Parodie na chronicky známé písně (Báječná ženská, Julie, Ascalona - Indulona) královéhradecké **LOKÁLKY** s hostem Vaškem Součkem (jedním z moderátorů onoho odpoledne, jeho kolegou byl pro dnešní den Jirka Moravský Brabec) mě opět pobavily.

VOJTA ZÍCHA

a jeho

DRUHÁ MÍZA

zahájili svůj blok instrumentálkou. Za basou mě překvapila žena - Romana Tomášková (výborná

multiinstrumentalista), která si sem tam zazpívala i nějaké to sólo. Zbytek vystoupení jsem bohužel pro mě (protože to byl

pro mnohé prý vyloženě jedinečný zážitek) neviděla, jen matně slyšela ze zákulisí. Další aktéry na hlavní scéně jsem zahlédla až po té, co jsem přecházela zkontrolovat dění na Duhové scéně. Píseň co mě učil listopad v podání

WABIHO DAŇKA

a

MILOŠE DVOŘÁČKA

jsem vnímala do té doby než se smíchala s tóny písně brněnské kapely

PŘÍSTAV

hrající na již zmíněné "Duhovce". Tuto 5ti letou trampskou kapelu můžete přes léto slyšet na mnoha festivalech. Větší štěstí musíte mít, aby jste někde potkali po nich jdoucí

FALEŠNOU KARTU

. Pro tuhle čtyřku mladých pohodářů jsou spíš typické potlachy a vandry. V jejich repertoáru se nachází spousta

dojemných skladeb, které chytanou za srdíčko. Jsou to především námořnické songy, nebo toulavé hoboasárny. Za to

TEMPO DI VLAK

vždy zrychlí tempo. A tak i já jsem přidala do kroku, abych ještě stihla něco málo ze

ŽALMANA

a jeho

SPOLU

. To málo bylo vlastně ještě hodně. Po přidavku nové Žalmanovi písničky "Tak rád bych šel" došlo i na "Tymián" a "Píseň malých pěšáků" za výpomoci Poupat. Při zvučení libereckých

JARRETŮ

došlo na příjemné náhodné udělování tří doživotních vstupenek (tuhle specifiku bych rozšířila i na ostatní

festivally). Poté došlo k dvěma překvapením. Tím prvním byl obrovský déšť, který se spustil, tím druhým byli

JARRETI

. I když hráli především "depky" - jak skladby označila zpěvačka Hanka Skřivánková, opravdu jsem si jejich deštivé vystoupení užila. Jarreti se

zvolna přesunuli na Duhovou scénu (takhle se to na Dostavníku praktikuje s více kapelami) a my uvítali zahraniční, bratislavské

ROLNÍČKY

. Tato s Poupaty léta spřátelená kapela nám zahrála několik krátkých poetických písní, většinou o lásce a přátelství.

POUPATA

ji na pódiu vzápětí následovala. Zvláštností jejich hraní nebylo jen to, že je čekal ještě další večerní blok, ale především to, že jejich protestsong "Nechce se nám domů" doprovázel na obloze zářící ohňostroj. Člověk pak nevěděl, kam dřív koukat, jestli na před sebe na pódium, nebo vzhůru k nebi. Obojí byl velmi příjemný zážitek. Posledním velmi očekávaným hostem galapřehlídky byla

PAVLÍNA JÍŠOVÁ

a její doprovodná kapela

CS BAND

, složená jak už název napovídá z českých a slovenských muzikantů. V letošní folkové sezoně mělo tohle uskupení v Mohelnici premiéru. Slyšet jsme mohli písničky z nového alba "V proutěném křesle (např. "Dobrá zlá"), ale i starší, nezmarovské věci "S láskou", "Písek"). Pavlíně sólová dráha svědčí.

Vyvrcholením sobotního večera a příjemným začátkem nedělního brzkého rána byl country bál.

Několik stovek lidí na tancovačce před hlavní scénou zůstalo, jiní odešli vstřebávat další vystoupení Rolniček, Poupat a Mošen na Duhovou scénu a ostatní nacházeli uspokojení u občerstvovacích stánků s kytarou v ruce, nebo u osadního táborového ohně. Já jsem tak nějak přebíhala mezi vším a všemi. Téměř za svítání jsem celá promrzlá míjející hloučky kytaristů odcházela spát.

V neděli ráno jsem vylézala ze stanu s pocitem, že prostě musím... Jinak bych byla schopná zaspát i samotné zakončení Dostavníku. Hrál se opět už do 8.30 na dvou scénách zároveň. Dění na hlavní scéně mělo ve svých opratích rádio Proglas, které nám představilo kapely **ŠNEK a SPOL., BÉTEL s HONZOU "JONÁŠEM" ZAPLATILEM** (v jejichž textech nalezneme především náboženskou tematiku), **MUZIGU** (která sází

mimo jiné i na netradiční hudební nástroje jako jsou xylomarimba a drač). Naposledy jsem se odskočila podívat na Duhovou scénu, kde se na vystoupení chystala po Lucii Faltýnkové a Zdeňku Hamříkovi

TERKA TERČOVÁ

s kolegou Pavlem "Elvisem" Krásou. Poslechla jsem si její první "První milostnou" a druhou něžnou, klidnou skladbu "Mlčení" a s příslibem sama sobě, že si někdy udělám čas a navštívím Terky koncert jsem přebíhala do středu dění na hlavní scénu, kde nás svým tradičním humorem nezklamali slovenští

FUNNY FELLOWS

, kteří před vystoupením

JURY PAVLICI A HRADIŠŤANU

zakončili své hraní slavnostní fanfárou. Fanfára byla na místě, protože se udělovaly hned dvě ceny. Jednu si odnesl Jiří Moravský Brabec za "KRÁSU SLOVA", neboli za texty (především ty které napsal právě pro Juru Pavlicu) a tu druhou - MOHELNICKÝ ZELŇÁK, nejvyšší ocenění tohoto festivalu dostal Jura Pavlica. Jeho poslední instrumentálku přerušily ke konci, přesně ve 12.00 "Mohelnické zvony". Tiše jsme se zvedli a sledovali nastoupení "čestné stráže", za jejímiž zády se při společném zpívání písně "No to se ví" stahovaly vlajky trampských osad. Na konci ještě pár slavnostních výstřelů a to byl opravdový závěr 29. Mohelnického Dostavníku. Pak zbývalo už jen sbalit a vydat se na dlouhou cestu k domovu.

Ahoj z Mohelnického Dostavníku!

Napsal uživatel Sunny

Čtvrtek, 18 Září 2003 04:00

Byl to opravdu krásný víkend, tak doufám, že se opravdu opět "sejdem" na dalším jubilejním 30.ročníku a uvidíme co si na nás připraví za překvapení tentokrát.